

v rozporu s jednacím protokolem, podle kterého žalovaný byl osobně přítomen, žalovaný popřel, že je žalobkyni něco dlužen, a navrhl, by rozsudkem pro zmeškání byla žaloba zamítnuta. Žalovaný také protokol podepsal. O klidu řízení není ve spise záznamu. Je proto též bezpodstatné tvrzení odvolatelky, že rozsudek pro zmeškání lze vyhlásiti jen k návrhu dostavivší se strany, neboť žalovaný podle protokolu návrh takový učinil. Neodpovídají-li snad údaje v jednacím protokolu skutečnosti, musela by to odvolatelka výslovně vytknouti. Naprosto není však správné, že napadený rozsudek je v rozporu se spisem.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Odvolací soud neuznal opodstatněnými odvolací důvody rozporu se spisy a nesprávného právního posouzení věci, přihlížejce jen k jednacím protokolu, s jehož obsahem bylo v rozporu tvrzení odvolatelčino, že v určený den a v určenou hodinu nikdo ze stran se k roku nedostavil a že byl prohlášen klid řízení. K tvrzení tomuto odvolací soud nehleděl proto, že odvolatelka v odvolání výslovně nevytýkala, že údaje jednacího protokolu jsou nesprávné a neodpovídají skutečnosti. Jest sice pravda, že odvolatelka nevytýkala výslovně nesprávnost jednacího protokolu. Leč tomu, co tvrdila o okolnostech, za nichž, kdyby byly pravdivé, by k vynesení rozsudku pro zmeškání nebylo smělo dojiti a o nichž odvolatelka nabídla důkaz svědky, nelze rozuměti jinak, než, že tím namítala nesprávnost jednacího protokolu. Jednací protokol činí sice, pokud není proti němu výslovného odporu strany, plný důkaz o průběhu a obsahu jednání (§ 215 c. ř. s.), avšak proti němu se připouští, jako proti každé veřejné listině odvod (§ 292 odstavec druhý c. ř. s.), jenž se může opíratí zejména i o to, že jest nepravdou, co je protokolováno. Odpor proti protokolu ve smyslu §§ 212 a 215 c. ř. s. žalobkyně vznésti nemohla, poněvadž nebyla přítomna při jeho sepisování. Odvolatelka se pokusila o odvod proti jednacím protokolu tvrdíc, že se k roku nedostavila žádná strana a že byl prohlášen klid řízení, a proto jest v rozporu se spisy (§ 503 čís. 3 c. ř. s.), uvádí-li odvolací soud, že odvolatelka nevytýkala nesprávnost jednacího protokolu. Odvolací soud následkem nesprávného pojetí obsahu odvolacího spisu neprovedl důkazy nabízené odvolatelkou k dolíčení uplatňovaných důvodů odvolacích (druhý odstavec § 482 c. ř. s.) o okolnostech pro posouzení věci rozhodných, čímž zůstalo odvolací řízení neúplným, což právem žalobkyně v dovolání vytýká.

Čís. 12994.

Pozemková reforma.

Pro posouzení otázky, zda k zatížení přiděleného pozemku výměnkem jest zapotřebí svolení Státního pozemkového úřadu, jest rozhodná doba, kdy žádost o zápis výměnku došla na soud, nikoliv doba, kdy byl výměnek ujednán.

Svolení Státního pozemkového úřadu jest zapotřebí, jde-li o zatížení přiděleného pozemku, byť i to bylo zatížení výměnkem pro rodiče, přidělený pozemek zcizující.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1933, R II 349/33.)

Manželé František a Anežka S-ovi nabyli nemovitosti ve zkráceném přidělovém řízení. Tyto nemovitosti převedli manželé S-ovi na svého syna a na svou snachu, manžele Vojtěcha a Marii S-ových, vyhradivše si k pozemkům právo doživotní bezplatné a nedílné výměny. K n i h o v n í s o u d povolil vklad vlastnického práva pro manžele Vojtěcha a Marii S-ových a vklad výměny pro manžele Františka a Anežku S-ových. Rekursu Státního pozemkového úřadu, jímž byl napaden vklad výměny pro manžele Františka a Anežku S-ových, r e k u r s n í s o u d vyhověl a zamítl knihovní návrh, by byl na nemovitostech vložen vklad práva doživotní bezplatné a nedílné výměny pro manžele Františka a Anežku S-ových. D ů v o d y: Manželé František a Anežka S-ovi získali nemovitosti zkráceným přidělovým řízením smlouvou ze dne 29. dubna 1928 podle zákona ze dne 30. ledna 1920, čís. 81 sb. z. a n. Tento zákon byl změněn a doplněn zákonem ze dne 27. května 1931 čís. 93 sb. z. a n., který ustanovuje v § 2 čís. 1, že půdu, která nebyla přidělena jako rolnický nedíl, je dovoleno zatížit jen se svolením Státního pozemkového úřadu, a to při výměře až do 5 hektarů veškeré této půdy do čtyř let, v ostatních případech do deseti let, počítaných od knihovního vkladu vlastnického práva pro původní nabyvatele, a v § 2 čís. 4 a), že svolení není třeba, jde-li o zcizení nebo pacht mezi manžely nebo s rodiči na potomky a jejich manžely. Jest tudíž k zatížení výměnkem ve prospěch Františka a Anežky S-ových zapotřebí svolení Státního pozemkového úřadu. Jelikož povolení nebylo vykázáno a právní jednání bez svolení Státního pozemkového úřadu je neplatné, bylo rekursu vyhověno a bylo usnesení první stolice v napadené části změněno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Mylným je názor dovolacích rekurentů, že není třeba svolení Státního pozemkového úřadu k zatížení přidělových pozemků, o něž jde, výměnkem pro jejich rodiče, pozemky ty jim odstupující, protože výměnek byl ujednan ještě před účinností malého přidělového zákona ze dne 27. května 1931 čís. 93 sb. z. a n. Ježto k zatížení pozemků výměnkem dochází teprve zápisem výměnku do pozemkové knihy, jest, co se týče svolení Státního pozemkového úřadu k zatížení výměnkem rozhodná doba zápisu výměnku, to jest podle §§ 29 a 93 knih. zák. doba, kdy žádost o zápis výměnku přišla na soud, nikoli doba, kdy výměnek byl ujednan. Žádost o zápis výměnku došla na soud dne 19. ledna 1933, v té době malý přidělový zákon čís. 93/31 již platil a výměnek bez výkazu o svolení Státního pozemkového úřadu zapsán býti (§ 2 odst. (3) zákona čís. 93/31) nemohl. Rovněž mylným je stanovisko dovolacích

rekurentů, že k žádanému zatížení pozemků výměnkem není třeba svolení Státního pozemkového úřadu, protože jde o výměnek pro rodiče při odstupu pozemků na syna a na jeho manželku. Podle § 2 odst. (4) písm. a) malého přidělového zákona, jehož se dovolací rekurenti pro své stanovisko dovolávají, netřeba svolení Státního pozemkového úřadu, jde-li o zcizení nebo pacht mezi manžely nebo s rodičů na potomky a jejich manžely, nikoli však, jde-li o zatížení, byť i to bylo zatížení výměnkem pro rodiče, přidělený pozemek zcizující. Rekursní soud, nevyhověv žádosti dovolacích rekurentů o vklad výměny, nepochybil.

Čís. 12995.

Byla-li žaloba doručena osobě téhož jména se žalovanou, již žalobce nemínil žalovati, nestala se tato osoba stranou rozepře. V napotomním udání rozeznávacího znaménka («mladší»), nelze spatřovati změnu žaloby.

Prvý rok, konaný s osobou, již byla žaloba neprávem doručena, jest k žalobcovu návrhu zrušiti, a žalobní odpověď jí podanou vrátiti.

Osoba, již byla žaloba neprávem doručena, nemá proti žalobci nárok na náhradu útrat podle §§ 40, 55 c. ř. s., nýbrž se může jich náhrady domáhati na žalobci jen pořadem práva.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1933, R II 460/33.)

V žalobě, zadané na krajském soudě byla označena jako žalovaná »Marie Zemanová v Š. čís. 15«. V tomto domě však bydlely dvě Marie Zemanové. Žaloba byla doručena Marii Zemanové s t a r š í, za níž se dostavil k prvému roku ze dne 20. dubna 1933 její vykázaný právní zástupce. Při tomto prvém roku bylo uloženo žalované, by podala žalobní odpověď do 11. května 1933. Podáním ze dne 28. dubna 1933 (č. 1. 4) oznámil žalobce prvému soudu, že žaloba nebyla doručena správně žalované. Marii Zemanové m l a d š í, a navrhl, by první rok ze dne 20. dubna 1933 byl prohlášen za zmátečný, by byl nařízen nový rok a k němu by byla předvolána Marie Zemanová mladší a předložil za tím účelem nové vyhotovení žaloby určené pro Marii Zemanovou mladší. S o u d p r v é s t o l i c e usnesením ze dne 29. dubna 1933 zrušil první rok ze dne 20. dubna 1933 a nařídil nové doručení žaloby Marii Zemanové mladší a zároveň ustanovil nový první rok na den 16. května 1933. D ů v o d y: Podle tvrzení žalující strany jest žalována žalobou, o níž tu jde, Marie Zemanová mladší, majitelka domu. Ježto však žaloba doručena byla Marii Zemanové starší, s kterou byl proveden první rok, nebyla žaloba řádně žalované doručena a nebyl první rok dne 20. dubna 1933 konán se žalovanou, nýbrž s osobou zcela jinou. Bylo proto tento první rok zrušiti a naříditi nové doručení žaloby a nový první rok. Žalobní odpověď, podanou včas Marii Zemanovou starší, vrátil jí s o u d p r v é s t o l i c e usnesením ze dne 22. května 1933 s p o d o t k n u t í m, že usnesením ze dne 29. dubna 1933 bylo jednání při prvém roku ze dne 20. dubna 1933 jako zmátečné zrušeno, ježto žalovanou je Marie